

Functii elementare

Prof. M. ZAHARIA, Scoala cu Clasele I-VIII „George Calinescu”, Onesti
Prof. D. ZAHARIA, Colegiul National „Dimitrie Cantemir”, Onesti

Rezumat

În manualele școlare sunt introduse și studiate funcțiile elementare: funcțiile polinomiale de gradul întâi, funcțiile polinomiale de gradul doi, funcțiile putere cu exponent natural nenul, funcțiile putere cu exponent întreg și nenatural, funcțiile putere cu exponent rațional, funcțiile putere cu exponent real, funcțiile exponentiale, funcțiile trigonometrice directe (sin, cos, tg, ctg) și funcțiile trigonometrice inverse (arcsin, arccos, arctg, arcctg). Definiția riguroasă a funcțiilor elementare nu este o chestiune ușoară.

Exemplul 1. Complicații apar chiar de la definiția puterilor cu exponent rațional. Într-adevăr, dacă r este un număr rațional și $r = \frac{m}{n}$, $m \in \mathbb{Z}$, $n \in \mathbb{N}$, $n \neq 0$ (adică $\frac{m}{n}$ este un reprezentant al numărului rațional r), $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$, atunci:

$$a^r = \sqrt[n]{a^{m \cdot \text{sgn } n}}, |n| \geq 1$$
$$= a^{m \cdot \text{sgn } n / n}, |n| \geq 1$$

unde sgn este funcția semn. Dar definiția radicalului de ordin n este strâns legată de demonstrarea faptului că ecuația $x^n = a$, $a > 0$ ($n \in \mathbb{N}$, $n \geq 2$, $a \in \mathbb{R}$, $a > 0$) are o rădăcină reală pozitivă și aceasta este unică. Demonstrația necesită cunoștințe serioase de analiză matematică.

Exemplul 2. Definiția puterilor cu exponent real este mult mai dificilă deoarece aceasta presupune demonstrarea faptului că dacă a și x sunt două numere reale date, $a > 1$ și $x > 0$, atunci există un număr real unic y astfel încât

$$a^{x_n} = y = a^{x_r}, n \in \mathbb{N}$$

unde x_n , respectiv x_r sunt aproximațiile cu n zecimale ale lui x , prin lipsă, respectiv prin adaos, cu o eroare mai mică decât 10^{-1} .

Cel puțin motivele menționate în cele două exemple obligă la introducerea acestor noțiuni în matematica școlară prin metode cu nivel foarte scăzut al rigorii științifice.

Să ne imaginăm construcția matematicii școlare, conform programelor și manualelor actuale, din care excludem, cu *intenie*, tot ce are legătură cu noțiunile care creează probleme de definiție riguroasă: funcțiile putere cu exponent real, funcțiile exponentiale, funcțiile trigonometrice directe (sin, cos, tg, ctg) și funcțiile trigonometrice inverse. Desigur, vom avea o matematică școlară mai săracă. Dar cu această matematică putem defini riguros ceea ce am exclus, printr-un bun echilibru între cunoștințele matematice concrete și fundamentarea lor riguroasă. Acesta este aspectul care este probat prin continutul lucrării.